

Spominska pripoved gospe Radke Veršnik – nekdanje učiteljice

V šoli na Selih je bilo moje prvo delovno mesto. Prišla sem leta 1946. Sprva je bil pouk v kleti, ker je bila šola med vojno požgana. Učilnice so bile v tistih časih skromno opremljene. V njej so bile klopi, tabla, kamin, obešalniki in omara, v kateri je imela učiteljica pospravljene potrebščine za poučevanje. Učiteljice so imele v svojih učilnicah plakate, ki so se navezovali na njihovo snov. Nanje so kazale z dolgimi lesenimi palicami. Učenci so že imeli zvezke, vendar ne takšne, kot jih imamo danes. Prenašali so jih v torbah iz blaga, ki so bile narejene doma. V enem razredu je bilo po 60 učencev. V eni učilnici sta bila po dva razreda. V prvem razredu še ni bilo zvezkov in svinčnikov. Pisali so na tablice s posebnim kamenčkom. Pozneje so imeli zvezke ter vsak učenec en svinčnik. Če ga je izgubil ali porabil, ga ni imel. Otroci so bili ocenjeni iz vedenja, pridnosti, čitanja, pisanja, risanja, petja, telovadbe in ročnih del. Imeli pa so tudi predmete: učni jezik, računstvo, zemljepis in zgodovina.

Nekateri učenci so imeli do šole zelo daleč, tako da so med potjo malo počivali. Tako so zamudili šolo. Pozimi so prišli premočeni in prezebli ter tudi lačni. Mokra oblačila so dali sušiti na kamin. Če je bil dež, so si iz lanu doma naredili klobuke, ki so jim nadomestili dežnike. Drva za potrebe šole so ljudje pripeljali z vozovi. Učenci so pomagali zložiti drva v klet. Naloga reditelja pozimi pa je med drugim bila, da je dajal polena na ogenj v kaminu v učilnici. V šoli so bili sprva brez copat. Nato so imeli take za natakniti, za katere so otroci prinesli od doma kos usnja in jim je čevljar naredil copate. Nekateri so zamujali v šolo zato, ker so doma morali napasti krave ali ovce. Igrač ni bilo veliko, so se pa otroci igrali skupinske igre. Kazen za prekrške v šoli je bila, da je moral učenec klečati v kotu na koruzi ali pa ga je učiteljica presedla. Nekateri učitelji so bili strogi, drugi manj. Nekateri bolj strogi so učence ob neprimernem vedenju po prstih udarili s palico. Učenec, ki ni opravil domače naloge, je bil zaprt po pouku in je delal nalogo. Hrana je bila skromna. V šoli smo kuhali mleko. Malico so nosili s seboj. To so bile večinoma suhe hruške, krhlji in kruh, nekateri pa niso imeli s sabo nič.

V razredu so učenci sedeli tako, da so imeli obe roki na hrbtu. Tako jih ni bolel hrbet in so imeli pokončno držo.

Počitnice so bile poleti, približno tako kot sedaj. Ob novem letu smo obiskali podjetja v Kamniku, kjer so učenci nastopali z raznimi igrkami. Za nagrado pa smo dobili kakšen zvezek in svinčnik.

Zapisala: Ema Berlec, vodja PŠ